

Sygn. VPa 32/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Leżańska

Sędziowie: SSO Mariola Mastalerz, SSR(del.) Beata Grabiszewska (spr.)

Protokolant: Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa J. Ł.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością w R.

o uchylenie kary upomnienia

na skutek apelacji pozwanego Przedsiębiorstwa (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością w R. od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku IV Wydziału Pracy z dnia 17 grudnia 2013r. sygn. IV P 112/13

1. *oddala apelację;*

2. *zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz powódki J. Ł. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.*

Sygn. akt V Pa 32/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 czerwca 2013 roku skierowanym przeciwko Przedsiębiorstwu (...) spółka z o.o. w R. powódka J. Ł. wносиła o uchylenie kary porządkowej upomnienia oraz kary wstrzymania 10 % premii za miesiąc maj 2013 roku, zastosowanej wobec niej w dniu 25 maja 2013 roku za rzekomą odmowę zapoznania się z treścią dokumentu, nie zachowanie powagi sytuacji w zakresie zapoznania się z nową organizacją pracy w miejscu pracy oraz „nie podpisanie klauzuli zapoznałam się z treścią”.

W odpowiedzi na pozew z dnia 5 lipca 2013 roku pozwane Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w R. wносиło o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy

w Radomsku uchylił karę porządkową upomnienia nałożoną na powódkę J. Ł. w dniu 25 maja 2013 roku i zasądził od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w R. na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę wyroku stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

Powódka J. Ł. została zatrudniona w pozwanym Przedsiębiorstwie (...) spółka z o.o. w R. w dniu 4 grudnia 2002 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku inspektora ds. technicznych. Ostatnio powódka pracowała na stanowisku specjalisty ds. rozliczeń w Zakładzie (...). Powódka jest radną Rady Miejskiej w R..

Zarządzeniem nr (...) z dnia 15 kwietnia 2013 r. Prezes Zarządu pozwanej spółki w § 2 zobowiązał wszystkich kierowników komórek organizacyjnych do zapoznania podległych pracowników z treścią aneksu nr(...)z dnia 10 kwietnia do (...) Spółka z o.o. w R..

W dniu 6 maja 2013 roku A. S. (1) na polecenie kierownika Zakładu (...) przedłożyła powódce aneks nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 roku w sprawie wprowadzenia zmian do (...) Sp. z o.o. w R. celem zapoznania się z jego treścią i potwierdzenia tego podpisem. Powódka po zapoznaniu się z treścią tego dokumentu zwróciła go A. S. bez podpisu potwierdzającego fakt zapoznania się z nim. Powódka zwracając dokument skomentowała negatywnie wprowadzone zmiany polegające na utworzeniu działu obsługi gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Komentując wprowadzone zmiany powódka miała informację, że w trybie nadzorczym uchwała Rady Miejskiej w R. o powierzeniu pozwanej spółce zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi została uchylona.

W dniu 20 maja 2013 roku na posiedzeniu Rady Miejskiej odbyło się głosowanie w przedmiocie odwołania z funkcji Przewodniczącego Rady J. O. (1), w którym powódka głosowała za wnioskiem o odwołanie.

Kierownik Zakładu (...) w dniu 21 maja 2013 roku złożył do Prezesa Zarządu spółki pisemny wniosek o zastosowanie środka dyscyplinującego w postaci upomnienia w stosunku do pracownicy J. Ł.. W uzasadnieniu tego wniosku J. O. wskazał, iż powódka w dniu 6 maja 2013 roku odmówiła podpisania aneksu nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r. do (...) Sp. z o.o. klauzulą „zapoznałam się z treścią” oraz komentowała, że „głupot to ja nie będę podpisywać”.

W dniu 25 maja 2013 roku powódka została wezwana do Prezesa Zarządu, gdzie po wysłuchaniu otrzymała na piśmie karę porządkową upomnienia. W uzasadnieniu tej kary wskazano, że powódka w dniu 6 maja 2013 roku odmówiła zapoznania się z treścią aneksu nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r. do (...) Sp. z o.o. przez nie podpisanie klauzuli „zapoznałam się z treścią”. Ponadto nie zachowała powagi sytuacji w zakresie zapoznania się z nową organizacją pracy w miejscu pracy, dodatkowo komentując cyt: „głupot to ja nie będę podpisywać”. Takie zachowanie powódki według pracodawcy stanowi naruszenie obowiązków pracowniczych, nie wywiązywanie się z obowiązków służbowych oraz poleceń przełożonych.

W dniu 31 maja 2013 r. powódka złożyła sprzeciw od udzielonej kary upomnienia. W odpowiedzi z dnia 7 czerwca 2013 r. pracodawca odrzucił sprzeciw.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Sąd wskazał, że pozwany pracodawca, udzielając powódce kary porządkowej upomnienia, uczynił to z naruszeniem przepisu art. 109 § 1 k.p., który stanowi, że kara nie może być zastosowana po upływie 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia.

Zdaniem Sądu Rejonowego ze stanu faktycznego jednoznacznie wynika, że powódka w dniu 6 maja 2013 roku zapoznała się z treścią aneksu nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r. do (...) Sp. z o.o. w R. i w tym też dniu zwróciła ten dokument bez podpisu, potwierdzającego fakt zapoznania się z nim. O tym fakcie wiedział bezpośredni przełożony powódki kierownik Zakładu (...). O.. W tej sytuacji twierdzenie strony pozwanej, że dowiedziała się o naruszeniu obowiązków pracowniczych przez powódkę dopiero w dniu 21 maja 2013 r., Sąd uznał za niewiarygodne. Dalej Sąd wskazał, że gdyby zaakceptować stanowisko pozwanego pracodawcy, należałoby zgodzić się z taką interpretacją przepisu art. 109 § 1 k.p., iż bieg terminu określony w tym przepisie uzależniony był od kierownika J. O. i jego wyboru co do daty, w której zechce zawiadomić zarząd pozwanej spółki o naruszeniu przez powódkę obowiązków pracowniczych.

Funkcje kary porządkowej mogą być spełnione wówczas, gdy pracodawca reaguje szybko na przewinienie pracownika. Nadto pracownik nie może zbyt długo pozostawać w stanie niepewności co do tego, czy pracodawca wymierzy mu karę. Pozwany pracodawca powziął informację

o zachowaniu powódki w dniu 6 maja 2013 r. co powoduje, że kara porządkowa winna zostać zastosowana najpóźniej w dniu 20 maja 2013 roku. Pisemny wniosek J. O. o udzielenie kary upomnienia powódce złożony w dniu 21 maja 2013 r. tj. następnym po głosowaniu w sprawie odwołania go z funkcji przewodniczącego Rady Miejskiej, może wskazywać na inne motywy działania bezpośredniego przełożonego powódki, mające pozamerytoryczny charakter.

Sąd Rejonowy zgodził się z argumentami strony powodowej, iż zachowanie powódki nie stanowiło podstaw do zastosowania kary porządkowej. Odwołując się do treści przepisu art. 108 § 1 k.p. argumentował, że przypadki, kiedy pracodawca może zastosować karę porządkową wyczerpująco określa powyższy przepis, który stanowi, że jest to:

nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia

i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy. Powódce, po pierwsze, zarzucono odmowę zapoznania się z aneksem nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r. do (...) Sp. z o.o.

w R. w sytuacji, gdy postępowanie dowodowe wykazało, że powódka z tym dokumentem się zapoznała, ale nie chciała potwierdzić tego faktu podpisem, co było drugim zarzutem uzasadniającym karę porządkową. Zarzut ten, w ocenie Sądu I instancji, także jest chybiony, a to z uwagi na treść § 2 Zarządzenia nr (...) z dnia 15 kwietnia 2013 r. Prezesa Zarządu pozwanej spółki, w którym zobowiązał wszystkich kierowników komórek organizacyjnych do zapoznania podległych pracowników z treścią aneksu nr (...) z dnia 10 kwietnia do (...) Spółka z o.o. w R..

W treści tego zarządzenia nie został zawarty obowiązek potwierdzania tego zapoznania podpisem pracownika. Z zeznań świadka J. O. wprost wynika, że pracownicy zwyczajowo podpisywali niektóre dokumenty,

z którymi się zapoznawali, ale nie było takiego formalnego obowiązku. Taki obowiązek dotyczył jedynie kierowników poszczególnych komórek organizacyjnych. W tej sytuacji zarzut w stosunku do powódki nie może,

w ocenie Sądu Rejonowego, skutkować zastosowaniem wobec niej kary porządkowej.

Trzeci zarzut sformułowany jako uzasadnienie kary upomnienia, to komentarz, jaki miała wygłosić powódka pod adresem przedstawianego jej do zapoznania dokumentu. W ocenie Sądu nawet gdyby uznać, że powódka użyła podobnego sformułowania do tego, jakie jej zarzucano, to nie wyczerpuje to zachowania pracownika określonego w art. 108 § kp.

Sąd uznał, że pozwany pracodawca naruszył termin określony w art. 109 § 1 kp oraz stanął na stanowisku, że zachowanie powódki w dniu 6 maja 2013 roku nie dawało podstaw do zastosowania kary porządkowej, dlatego też uwzględnił powództwo, jako uzasadnione.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył pełnomocnik strony pozwanej, zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. błędną wykładnię art. 109 § 1 k.p. poprzez przyjęcie, że pozwany pracodawca udzielił powódce kary porządkowej upomnienia, po upływie terminu do zastosowania kary wobec pracownika,
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. błędną wykładnię art. 108 § 1 pkt 1 k.p. poprzez przyjęcie, że zachowanie powódki nie stanowiło podstawy do zastosowania kary porządkowej,
3. sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym poprzez pominięcie w ustaleniach faktycznych użycia przez powódkę słów „głupot to ja nie będę podpisywać”, będących jej komentarzem do odmowy podpisania aneksu, podczas, gdy z zeznań świadków wynika jednoznacznie, że takie zachowanie powódki miało miejsce.

Wskazując na powyższe zarzuty strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powódki wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył, co następuje :

Apelacja pozwanego jest nieuzasadniona.

Na wstępie rozważań należy wskazać, że w ocenie Sądu Okręgowego postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd pierwszej instancji dla ustalenia okoliczności spornych między stronami i jednocześnie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy jest wyczerpujące. Także ocena zgromadzonych w sprawie dowodów dokonana przez ten Sąd nie narusza reguł wynikających z art. 233 § 1 k.p.c. Wnioski, jakie w oparciu o zebrany materiał dowodowy wyprowadził Sąd Rejonowy są logicznie i poprawne.

Na uwzględnienie zasługuje zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego art. 109 § 1 kp poprzez jego błędną wykładnię, skutkującą ustaleniem, że pozwany pracodawca udzielił powódce kary porządkowej upomnienia po upływie terminu do zastosowania kary wobec pracownika.

W uzasadnieniu apelacji pozwany podnosił, że bieg dwutygodniowego terminu, o którym mowa z powołanym przepisem, rozpoczyna się w momencie powzięcia przez osobę uprawnioną do stosowania kar porządkowych wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego.

Sąd Okręgowy podziela to stanowisko. W kwestii rozpoczęcia biegu dwutygodniowego terminu, o którym mowa w art. 109 § 1 kp brak jest orzecznictwa Sądu Najwyższego i jednoznacznego stanowiska doktryny.

Z uwagi na podobieństwo regulacji stosować należy ugruntowany w orzecznictwie pogląd, dotyczący rozpoczęcia biegu miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 52 § 2 kp. Bieg tego terminu rozpoczyna się od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej dokonanie tej czynności. Do rozpoczęcia biegu terminu konieczne jest uzyskanie tej wiadomości przez osobę lub organ upoważnione do składania oświadczeń woli pracownikom w imieniu pracodawcy - art. 3¹ k.p. (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 grudnia 1997 r., I PKN 432/97, OSNAPiUS 1998, nr 21, poz. 625, z dnia 21 października 1999 r., I PKN 329/99, OSNAPiUS 2001, nr 5, poz. 159, notka).

Podzielając przedstawione stanowisko, wskazać należy, że termin wymieniony w art. 109 § 1 kp rozpoczyna bieg od chwili dowiedzenia się

o naruszeniu przez pracownika obowiązków określonych w art. 108 kp oraz o jego winie przez osobę upoważnioną do stosowania kar.

Przyjęcie powyższego poglądu skutkuje stwierdzeniem, że w przedmiotowej sprawie pracodawca nie naruszył przepisu art. 109 § 1 kp i zastosowanie wobec powódki kary upomnienia nie nastąpiło z przekroczeniem dwutygodniowego terminu, określonego w powołanym przepisie. Pracodawca o zdarzeniu zaistniałym 6 maja 2013 roku został bowiem poinformowany przez Kierownika Zakładu (...) w dniu 21 maja 2013 roku, a karę porządkową zastosowano wobec powódki w dniu 25 maja 2013 roku.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał za zasadny, podniesiony przez pozwanego zarzut naruszenia przepisu art. 109 § 1 kp. Jednakże uwzględnienie tego zarzutu nie skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku.

Chybiony jest bowiem zarzut naruszenia przepisu art. 108 § 1 pkt 1 kp, poprzez przyjęcie, że zachowanie powódki nie stanowiło podstawy do zastosowania kary porządkowej.

Zgodnie z powołanym przepisem kara upomnienia lub nagany może być zastosowana za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy.

Pracodawca zarzucił powódce, że w dniu 6 maja 2013 roku odmówiła zapoznania się z treścią aneksu nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r. do (...) Sp. z o.o. przez nie podpisanie klauzuli „zapoznałam się z treścią”. Ponadto, że nie zachowała powagi sytuacji w zakresie zapoznania się z nową organizacją pracy w miejscu pracy, dodatkowo komentując cyt: „głupot to ja nie będę podpisywać”. Takie zachowanie powódki, według pracodawcy, stanowi naruszenie obowiązków pracowniczych, nie wywiązywanie się z obowiązków służbowych oraz poleceń przełożonych.

Tymczasem ze stanu faktycznego sprawy wynika bezspornie, że powódka zapoznała się z treścią przedstawionego jej aneksu nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r. do (...) Sp. z o.o. Bezspornym jest również, że nie podpisała tego aneksu. Wbrew twierdzeniom pozwanego nie można przyjąć, że powódka odmówiła podpisania aneksu klauzulą „zapoznałam się z treścią”, bowiem nie była w ogóle zobowiązana do dokonania takiej czynności.

Obowiązek opatrzenia aneksu wskazaną klauzulą nie wynikał z żadnych wewnętrznych regulacji, w szczególności takiego obowiązku nie przewidywał Regulamin Pracy, ani też Zarządzenie Prezesa Zarządu nr (...), które mówiło tylko o zapoznaniu się z treścią, a nie o potwierdzeniu zapoznania się. Z materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie wynika, że w tym zakresie nie było także jednolitej praktyki w pozwanym zakładzie. Zwyczajowo pracownicy potwierdzali fakt zapoznania się podpisem z niektórymi tylko dokumentami.

Kolejny zarzut pracodawcy polegający na nie zachowaniu powagi sytuacji w zakresie zapoznania się z nową organizacją pracy w miejscu pracy, poprzez komentowanie treści aneksu wypowiedzią: „głupot to ja nie będę podpisywać”, także nie uzasadniał zastosowania wobec powódki kary porządkowej. Swoim zachowaniem powódka wyraziła jedynie obawę, co do zasadności wprowadzenia zmian organizacyjnych, posiadając informację, że w trybie nadzorczym uchwała Rady Miejskiej w R. o powierzeniu pozwanej spółce zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi została uchylona.

Swoją dezaprobatę dla zmian organizacyjnych powódka wyraziła wobec współpracownicy. Nie skierowała słów komentarza personalnie ani do bezpośredniego przełożonego, ani tym bardziej do Prezesa Spółki. Nie komentowała treści aneksu do osób postronnych. Sama wypowiedź powódki nie zawiera w swej treści żadnych obraźliwych, ani też niewłaściwych zwrotów.

W ocenie Sądu Okręgowego powódka swoim zachowaniem nie naruszyła obowiązków pracowniczych, wynikających z Regulaminu Pracy. Biorąc pod uwagę treść przepisu art. 108 § 1 pkt 1 kp stwierdzić należy, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że zachowanie powódki nie dawało podstaw do zastosowania wobec niej kary porządkowej.

Nieuzasadniony jest także, podniesiony przez pozwanego, zarzut sprzeczności istotnych ustaleń faktycznych z zebranych w sprawie materiałem dowodowym poprzez pominięcie w ustaleniach faktycznych użycia przez powódkę słów „głupot to ja nie będę podpisywać”, będących jej komentarzem do odmowy podpisania aneksu, podczas, gdy z zeznań świadków wynika jednoznacznie, że takie zachowanie powódki miało miejsce.

Sąd I instancji nie pominął ustaleń w zakresie wypowiedzianego przez powódkę zwrotu. Ustalił bowiem, że skomentowała negatywnie wprowadzone zmiany, nie cytując wprost jej wypowiedzi. Jednocześnie Sąd ten uznał, że wypowiedź powódki nie stanowiła podstawy do zastosowania wobec niej kary upomnienia. Zdaniem Sądu Okręgowego sama forma wypowiedzi nie ma wpływu na treść ustaleń i w konsekwencji treść orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania za II instancję Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc.